

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ÜHISELT VASTU VÕETUD OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 406/2009/EÜ,

23. aprill 2009,

milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Ühenduse poolt nõukogu otsusega 94/69/EÜ ⁽³⁾ heakskiidetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni lõppeesmärk on saavutada kasvuhoonegaaside kontsentratsiooni stabiliseerumine atmosfääris tasemeni, mis väldiks inimtegevusest tulenevaid ohtlikke häireid kliimasüsteemis.

(2) Ühendus on seisukohal, mida hiljuti väljendas eelkõige Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis, et kõnealuse eesmärgi saavutamiseks ei tohiks maailma maapinna aastase

keskmise temperatuuri tõus võrreldes industriaalse ajajärgu eelse temperatuuriga ületada 2 °C, mis tähendab, et ülemaailmseid kasvuhoonegaaside heitkoguseid tuleks aastaks 2050 vähendada vähemalt 50 % võrra alla 1990. aasta taseme. Kõnealuse otsusega hõlmatud ühenduse kasvuhoo- negaaside heitkogused peaksid ka pärast 2020. aastat jätkuvalt vähenema osana ühenduse jõupingutustest aida- ta saavutada kõnealust ülemaailmset heitkoguste vähenda- mise eesmärki. Arenenud riigid, sealhulgas ELi liikmesriigid, peaksid jätkuvalt näitama eeskujut, võttes ühi- selt kohustuse vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2020. aastaks suurusjärgus 30 % võrreldes 1990. aastaga. Samamoodi tuleks toimida, et vähendada ühiselt 2050. aastaks heitkoguseid 60–80 % võrreldes 1990. aastaga. Kõik majandusharud, kaasa arvatud rahvusvaheline mere- transport ja lennundus, peaksid heitkoguste vähendamise- le kaasa aitama. Lennundus aitab kõnealusele vähendamisele kaasa, liitudes ühenduse kasvuhoo- negaaside saastekvootidega kauplemise süsteemiga (edaspidi „ühenduse kauplemissüsteem”). Kui 31. detsembriks 2011 ei ole liikmesriigid heaks kiitnud rahvusvahelist lepingut, mis kaasaks rahvusvahelisest meretranspordist tekkivad heitkogused lepingu heitkoguste vähendamise eesmärki- desse Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni raames, või kui ühendus ei ole ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames sellist lepingut heaks kiitnud, peaks komisjon tege- ma ettepaneku kaasata rahvusvahelisest meretranspordist tekkivad heitkogused ühenduse heitkoguste vähendamise kohustusse, et ettepanekus sisalduv õigusakt jõustuks 2013. aastaks. Selline ettepanek peaks piirama mis tahes kahjulikku mõju ühenduse konkurentsivõimele, võttes sam- mas arvesse võimalikku kasu keskkonnale.

(3) Et saavutada kõnealune eesmärk, kinnitas Euroopa Ülem- kogu 2007. aasta märtsis ühenduse eesmärgi vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2020. aastaks 30 % võr- ra võrreldes 1990. aastaga, mis on ELi panus 2012. aasta järgset perioodi käsitlevasse ülemaailmsesse ja laiaulatus- likku kokkuleppesse, eeldusel et teised arenenud riigid võ- tavad endale võrreldavaid heitkoguste vähendamise kohustusi ning majanduslikult enamarenenud arengumaad panustavad piisavalt vastavalt oma kohustustele ja võimalustele.

⁽¹⁾ ELT C 27, 3.2.2009, lk 71.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2008. aasta arvamus (*Euroopa Lii- du Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 33, 7.2.1994, lk 11.

- (4) Euroopa Ülemkogu rõhutas 2007. aasta märtsis ühenduse otsustavust muuta Euroopa äärmiselt energiatõhusaks ja väikeste kasvuhoonegaaside heitkogustega majanduseks, ning otsustas, et kuni 2012. aasta järgset perioodi käsitleva ülemaailmse ja laiaulatusliku kokkuleppe sõlmimiseni ja ilma, et see muudaks ühenduse positsiooni rahvusvahelistel läbirääkimistel, kohustub ühendus kindlalt ja sõltumatult vähendama 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähemalt 20 % võrra võrreldes 1990. aastaga.
- (5) Energiatõhususe parandamine on liikmesriikide jaoks otsustava tähtsusega, et täita käesoleva otsuse kohaseid nõudeid. Seetõttu peaks komisjon tähelepanelikult jälgima edusamme, mida tehakse eesmärgi – vähendada energiatarbimist 2020. aastaks 20 % võrra – saavutamiseks, ning tegema ettepanekuid lisameetmete võtmiseks, kui edusammud ei ole piisavad.
- (6) Direktiiviga 2003/87/EÜ⁽¹⁾ loodi ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, mis hõlmab teatavaid majandusharusid. Selleks et saavutada kulutõhusalt eesmärk vähendada 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid 20 % võrra võrreldes 1990. aastaga, peaksid kõik majandusharud heitkoguste vähendamisele kaasa aitama. Liikmesriigid peaksid rakendama täiendavaid poliitika- ja võtma lisameetmeid, et piirata kasvuhoonegaaside heitkoguseid, mille tekkeallikaid direktiiv 2003/87/EÜ ei hõlma.
- (7) Tuleks kindlaks määrata iga liikmesriigi jõupingutused seoses riigi selliste kasvuhoonegaaside heitkoguste tasemega 2005. aastal, mida hõlmab käesolev otsus, ja mida on kohandatud, et arvata välja heitkogused, mis pärinevad käitistest, mis olid olemas 2005. aastal, kuid mis kaasati ühenduse kauplemissüsteemi ajavahemikul 2006–2012. Aastane saastekvoot, väljendatuna süsinikdioksiidi ekvivalendina tonnides, aastateks 2013–2020 tuleks määrata kindlaks läbivaadatud ja tõendatud andmete alusel.
- (8) Liikmesriikide jõupingutused heitkoguste vähendamiseks peaksid põhinema liikmesriikidevahelise solidaarsuse põhimõttel ja vajadusel kogu ühendust hõlmava säästva majanduskasvu järele, võttes arvesse liikmesriikide suhtelist SKPd elaniku kohta. Liikmesriikidel, kellel on praegu suhteliselt madal SKP elaniku kohta ja seega kõrged ootused SKP kasvu suhtes, tuleks lubada suurendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid võrreldes 2005. aastaga, kuid nad peaksid kõnealust kasvuhoonegaaside heitkoguste kasvu piirama, et aidata kaasa ühenduse sõltumatule kohustusele kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel. Liikmesriigid, kellel on praegu suhteliselt kõrge SKP elaniku kohta, peaksid vähendama kasvuhoonegaaside heitkoguseid võrreldes 2005. aastaga.
- (9) Selleks et tagada jõupingutuste õiglane jaotus liikmesriikide vahel ühenduse sõltumatu kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustuse täitmisele kaasaaitamisel, ei
- tohiks üheltki liikmesriigilt nõuda kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist 2020. aastaks rohkem kui 20 % võrreldes 2005. aasta tasemega ning ühelgi liikmesriigil ei tohiks lubada suurendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2020. aastal rohkem kui 20 % võrreldes 2005. aasta tasemega. Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine peaks toimuma ajavahemikul 2013–2020. Liikmesriigil peaks olema õigus kanda järgmisest aastast üle kogus, mis vastab kuni 5 % tema aastast saastekvoodist. Kui liikmesriigi heitkogused jäävad alla osutatud aastast saastekvooti, peaks liikmesriik saama kanda oma piirmäära ületavad heitkoguste vähendamised üle järgmistesse aastatesse.
- (10) Vahendina erinevuste ühtlustamiseks heitkoguste vähendamisel liikmesriikidele tekkivates kuludes – võimaldades suuremat geograafilist paindlikkust, ja suurendamaks samal ajal ühenduse kogupanuse üldist kulutõhusust, peaks liikmesriikidel olema võimalik osa neile eraldatud aastast saastekvootidest üle kanda teistele liikmesriikidele. Selliste ülekannete läbipaistvus tagatakse komisjoni teavitamisega ja iga ülekande registreerimisega mõlema asjaomase liikmesriigi registris. Neid ülekandeid võib teostada viisil, mis on mõlemale poolele sobiv, sealhulgas enampakkumine, agendilepingu alusel tegutsevate turuvahendajate kasutamine või kahepoolsed kokkulepped.
- (11) Liidus tuleks kasvuhoonegaaside heitkoguseid märkimisväärselt vähendada. Projektitegevusest saadud heitkoguste vähendamise ühikute kasutamist tuleks piirata nii, et see täiendaks siseriiklikke meetmeid. Liit on endiselt pühendunud puhta arengu mehhanismi jätkuvalle täiustamisele, püüdes seda teha asjakohaste rahvusvaheliste protsesside kaudu. Oluline on, et projektitegevusest saadud heitkoguste vähendamise ühikud, mida liikmesriigid kasutavad, kajastaksid tegelikku, tõendatud, täiendavat ja püsivat heitkoguste vähendamist ning oleksid selgelt kasulikud säästva arengu mõttes ega omaks märkimisväärselt kahjulikku keskkonna- või sotsiaalset mõju. Liikmesriigid peaksid andma aru ka kvaliteedikriteeriumidest, mida nad kohaldavad kõnealuste heitkoguste vähendamise ühikute kasutamiseks.
- (12) Selleks et võimaldada liikmesriikidel oma kohustusi paindlikult täita ning et edendada säästvat arengut kolmandates riikides, eelkõige arengumaades, ning pakkuda investoritele kindlustunnet, peaks ühendus jätkuvalt tunnustama teatavat hulka kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise projektidest kolmandates riikides saadud heitkoguste vähendamise ühikuid enne tulevase rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimist (edaspidi „rahvusvaheline kliimamuutuste leping“). Liikmesriigid peaksid tagama, et nende poliitika kõnealuste ühikute ostmisel soodustaks projektide õiglast geograafilist jaotust, eelkõige vähim arenenud riikidest ja arenevatest väikestest saareriikidest ostatevate tõendatud heitkoguste vähendamise ühikute (THVd) osakaalu suurendamise abil, ja aitaks kaasa rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimisele.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

- (13) Liikmesriigid peaksid seega saama kasutada kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid, mis on antud ajavahemikul 2008–2012 vähendatud heitkoguste eest ning mis on kõnealusel ajavahemikul ühenduse kauplemis-süsteemis kasutatavad. Samuti peaksid liikmesriigid saama kasutada kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid, mis antakse pärast ajavahemikku 2008–2012 vähendatavate heitkoguste eest ja mis tulenevad ajavahemikul 2008–2012 registreeritud projektidest ning olid ühenduse kauplemis-süsteemis sel ajavahemikul kasutatavad.
- (14) Vähim arenenud riikides on puhta arengu mehhanismi projekte väga vähe ellu viidud. Võttes arvesse, et ühendus toetab puhta arengu mehhanismi projektide õiglast jaotust, sealhulgas komisjoni ülemaailmse kliimamuutuste liidu kaudu, nagu on täpsustatud komisjoni 18. septembri 2007. aasta teatises „Ülemaailmse kliimamuutuste liidu loomine Euroopa Liidu ja kliimamuutustest enim mõjutatud vaeste arengumaade vahel”, on asjakohane anda selgust selliste heitkoguste vähendamise ühikute vastuvõetavuse suhtes, mis on saadud vähim arenenud riikides pärast ajavahemikku 2008–2012 alustatud projektidest ja mis tulenevad ühenduse kauplemis-süsteemis ajavahemikul 2008–2012 kasutatavatest projektitüüpidest. Seda tuleks lubada kuni 2020. aastani või kuni ühendusega asjakohase lepingu sõlmimiseni, sõltuvalt kumb neist on varasem.
- (15) Selleks et suurendada liikmesriikide jaoks paindlikkust ja edendada säästvat arengut arengumaades, peaks liikmesriikidel olema võimalik, tuginedes ühenduse ja kolmandate riikide vahel sõlmitud lepingutele, kasutada projektidest saadavaid täiendavaid heitkoguste vähendamise ühikuid. Ilma rahvusvahelise kliimamuutuste lepinguta, mis sätestaks arenenud riikidele määratava koguse, ei saa ühisrakendusprojekte pärast 2012. aastat jätkata. Sellistest projektidest tulenevaid kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid tuleks siiski jätkuvalt tunnustada kolmandate riikidega sõlmitud lepingute alusel.
- (16) On oluline, et liikmesriigid saaksid puhta arengu mehhanismi projektidest saadud heitkoguste vähendamise ühikuid jätkuvalt kasutada, et kindlustada kõnealustele ühikutele turg pärast 2012. aastat. Selleks et aidata kindlustada kõnealust turgu ning tagada ühenduses kasvuhoonegaaside heitkoguste edasine vähendamine ja seega hõlbustada selliste ühenduse eesmärkide saavutamist, mis on seotud taastuvenergia, energiatõhususe, energia varustuskindluse, innovatsiooni ja konkurentsivõimega, tehakse ettepanek lubada kuni rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimiseni liikmesriikidel kasutada kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise projektitegevustest kolmandates riikides või teistes liikmesriikides saadud heitkoguste vähendamise ühikuid igal aastal kuni 3 % ulatuses iga liikmesriigi 2005. aasta kasvuhoonegaaside heitkogustest, mida direktiiv 2003/87/EÜ ei hõlma. Liikmesriikidel peaks olema lubatud kanda kõnealuse koguse kasutamata osa üle teistele liikmesriikidele. Teatud liikmesriikidel, kellel on vastavalt käesolevale otsusele kuni 5 % suurune heitkoguste negatiivne või positiivne piirmäär, peaks olema lisaks eespool osutatud ühikutele igal aastal lubatud kasutada lisahikuid vähim arenenud riikide ja arenevate väikeste saareriikide projektidest kuni 1 % ulatuses nende 2005. aasta kontrollitud heitkogustest, kui nad täidavad ühe käesolevas otsuses sätestatud neljast tingimusest.
- (17) Käesolev otsus ei tohiks piirata rangemate siseriiklike eesmärkide püstitamist. Kui liikmesriigid piiravad käesoleva otsusega hõlmatud kasvuhoonegaaside heitkoguseid suuremas ulatuses, kui on ette nähtud käesolevas otsuses, et täita rangemat eesmärki, ei tuleks käesolevas otsuses kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ühikute kasutamisele kehtestatud piirangut kohaldada täiendava heitkoguste vähendamise suhtes, mis on vajalik siseriikliku eesmärgi saavutamiseks.
- (18) Siseriiklike eesmärkide saavutamise kulutõhususe suurendamiseks, eelkõige ambitsioonikate eesmärkidega liikmesriikide puhul, võivad liikmesriigid kasutada heitkoguste vähendamise ühikuid, mis on saadud direktiivi 2003/87/EÜ artiklis 24a määratletud ühenduse tasandi projektidest.
- (19) Pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimist peaksid liikmesriigid heitkoguste vähendamise ühikuid vastu võtma üksnes riikidelt, kes on kõnealuse lepingu ratifitseerinud, järgides sealjuures ühist lähenemisviisi.
- (20) Asjaolu, et mõnes käesoleva otsuse sättes viidatakse rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmisele ühenduse poolt, ei piira nimetatud lepingu sõlmimist ka liikmesriikide poolt.
- (21) Pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist 2012. aastale järgnevas ajavahemikuks ning kõnealuses lepingus sätestatu kohaselt peaksid ühendus ja selle liikmesriigid osalema lepingu ratifitseerinud arengumaade kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise selliste meetmete rahastamises, mis on mõõdetavad, avalikustatavad, kontrollitavad ja riiklikult asjakohased, eesmärgiga piirata maailma maapinna aastase keskmise temperatuuri tõusu 2 °C-ni võrreldes industriaalse ajajärgu eelse tasemega.
- (22) Pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist 2012. aastale järgnevas ajavahemikuks ning kõnealuses lepingus sätestatu kohaselt peaksid ühendus ja selle liikmesriigid osalema sellise abi rahastamises, mida antakse lepingu ratifitseerinud arengumaadele, eelkõige kogukondadele ja riikidele, keda kliimamuutused kõige rohkem ohustavad, eesmärgiga toetada neid muutustega kohanemisel ja ohu vähendamise strateegiatel.

- (23) Kui ühendus ei ole rahvusvahelist kliimamuutuste lepingut 31. detsembriks 2010 heaks kiitnud, peaks komisjon tege- ma ettepaneku maakasutuse, maakasutuse muutuse ja met- sandusega seonduvate kasvuhoonegaaside heitkoguste ja nende neeldajates sidumise lisamise kohta ühenduse heit- koguste vähendamise kohustuse hulka, kooskõlas ühtlus- tatud korraga, tuginedes seejuures ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames tehtud tööle, ja tagama maaka- sutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse panuse osas järjepidevuse ning keskkonnaalase terviklikkuse, samuti nõuetekohase seire ja täpse arvestuse, eesmärgiga jõustada ettepanekus sisalduv õigusakt 2013. aastast. Komisjon peaks hindama, kas jõupingutuste jagunemist üksikute liik- mesriikide vahel tuleks sellele vastavalt kohandada.
- (24) Käesoleva otsuse kohaste kohustuste täitmise edusamme tuleks igal aastal hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ (ühen- duse kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto pro- tokolli rakendamise süsteemi kohta) ⁽¹⁾ kohaselt esitatud aruannete alusel. Iga kahe aasta tagant tuleks hinnata ka- vandatud edusamme ning 2016. aastal tuleks läbi viia käes- oleva otsuse rakendamise täielik hindamine.
- (25) Direktiivi 2003/87/EÜ reguleerimisala muutmisel tuleks vastavalt muuta ka käesoleva otsusega hõlmatud kasvu- hoonegaaside heitkoguste maksimumkoguseid.
- (26) Pärast seda, kui ühendus on rahvusvahelise kliimamuutus- te lepingu heaks kiitnud, tuleks liikmesriikide heitkoguste piiranguid kohandada, et täita kõnealuses lepingus sätesta- tud ühenduse kohustust kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, võttes arvesse liikmesriikidevahelise soli- daarsuse põhimõtet ja vajadust kogu ühendust hõlmava säästva majanduskasvu järele. Kasvuhoonegaaside heitko- guste vähendamise projektidest kolmandates riikides saa- dud heitkoguste vähendamise ühikuid, mida iga liikmesriik saab kasutada, tuleks suurendada kuni poole võrra käes- oleva otsuse kohasest heitkoguste täiendavast vähendamisest.
- (27) Otsusega nr 280/2004/EÜ ette nähtud registre ja direk- tiiviga 2003/87/EÜ määratud põhihaldaja ülesanne peaks olema kõigi käesoleva otsuse rakendamiseks vajalike tehni- gute täpse töötlemise ning arvestuse tagamine.
- (28) Kuna ühenduse võetud heitkoguste vähendamise kohustus paneb ülesandeid liikmesriikide keskvalitsuste kõrval ka liikmesriikide kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele ning muudele kohalikele ja piirkondlikele toetusfoorumite- le ja organisatsioonidele, peaksid liikmesriigid tagama oma keskasutuste ja eri tasandi kohalike ametiasutuste koostöö.
- (29) Lisaks üksikutele liikmesriikidele, keskvalitsustele ning kohalikele ja piirkondlikele organisatsioonidele ja ameti- asutustele tuleks ühenduse võetud heitkoguste vähendami- se kohustuse täitmisele kaasaaitamiseks kaasata ka turuosalised (koos kodumajapidamiste ja üksiktarbijatega), sõltumata neile omistatavast kasvuhoonegaaside heitko- guste määra.
- (30) Liikmesriigid peaksid tagama uute uuenduslike tehnolo- ogiate kasutamise rahastamise, et võimaldada tööstusette- võtjatel luua uusi töökohti, tõstes seega konkurentsivõimet ja edendades Lissaboni strateegias sõnastatud eesmärkide saavutamist.
- (31) Kuna taastuvenergiaallikatest saadava energia tootmise kasv on kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel ülioluline, peaksid liikmesriigid püüdma seda teha Euroo- pa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud ener- gia kasutamise edendamise kohta) ⁽²⁾ raames.
- (32) Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsu- sele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni raken- dusvolituste kasutamise menetlused ⁽³⁾.
- (33) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus määrata kindlaks aastased saastekvoodid ajavahemikuks 2013–2020 (väljen- datuna süsinikdioksiidi ekvivalendina tonnides), määrata kindlaks üksikasjad, mis lihtsustaks liikmesriikide saaste- kvootide ülekandeid ja suurendaks kõnealuste ülekannete läbipaistvust, ning võtta vastu meetmed registre ja põhi- haldajaga seonduvate sätete rakendamiseks. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva otsuse vähemolulisi sätteid, täiendades seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (34) Kuna käesoleva otsuse eesmärke ei suuda liikmesriigid pii- savalt saavutada ning otsuse ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev ot- sus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

⁽¹⁾ ELT L 49, 19.2.2004, lk 1.

⁽²⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 16.

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva otsusega sätestatakse liikmesriikide minimaalne panus ühenduse kohustuse täitmisse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel ajavahemikuks 2013–2020 käesoleva otsusega hõlmatud kasvuhoonegaaside heitkoguste puhul, samuti kõnealuste panuste täitmise ja hindamise eeskirjad.

Käesoleva otsusega kehtestatakse ka sätted ühenduse rangema, 20 % ületava heitkoguste vähendamise kohustuse täitmiseks ja hindamiseks, mida kohaldatakse pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist ühenduse poolt, mille tulemusel vähendatakse heitkoguseid suuremal määral kui on nõutud artiklis 3, mis vastab Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis toimunud kohtumisel toetatud 30 % heitkoguste vähendamise kohustusele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kasvuhoonegaaside heitkogused” – süsinikdioksiidi (CO₂), metaani (CH₄), dilaammastikoksiidi (N₂O), fluorosüsinikesinike (HFC), perfluorosüsinikesinike (PFC) ja väävelheksafluoriidi (SF₆) heitkogused, mis pärinevad I lisas loetletud kategooriatest, väljendatuna süsinikdioksiidi ekvivalendina tonnides, mis on kindlaks määratud vastavalt otsusele nr 280/2004/EÜ, välja arvatud kasvuhoonegaaside heitkogused, mis on hõlmatud direktiiviga 2003/87/EÜ;
- 2) „aastane saastekvoot” – aastane maksimaalne lubatud kasvuhoonegaaside heitkogus aastatel 2013–2020 vastavalt artikli 3 lõikele 2.

Artikkel 3

Heitetasemed ajavahemikuks 2013–2020

1. Iga liikmesriik piirab võrreldes oma 2005. aasta heitkogustega kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2020. aastaks vähemalt määral, mis on sätestatud kõnealuse liikmesriigi jaoks käesoleva otsuse II lisas.

2. Kui käesoleva artikli lõigetest 3, 4 ja 5 ning artiklist 5 ei tulene teisiti, tagab liikmesriik, kellel on vastavalt II lisale negatiivne piirmäär, kasutades seejuures ka käesoleva otsusega võimaldatud paindlikkust, et kasvuhoonegaaside heitkogused liikmesriigis ei ületaks 2013. aastal tema keskmisi aastasi kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastatel 2008, 2009 ja 2010, nagu on aruandluses esitatud ning tõendatud vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ ja otsusele nr 280/2004/EÜ.

Kui käesoleva artikli lõigetest 3, 4 ja 5 ning artiklist 5 ei tulene teisiti, tagab liikmesriik, kellel on vastavalt II lisale positiivne piirmäär, kasutades seejuures ka käesoleva otsusega võimaldatud paindlikkust, et tema kasvuhoonegaaside heitkogused ei ületaks 2013. aastal taset, mis on kindlaks määratud lineaarse vähendamiskavaga, mis algab 2009. aastal tema keskmiste aastaste kasvuhoonegaaside heitkogustega aastatel 2008, 2009 ja 2010, nagu on aruandluses esitatud ning tõendatud vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ ja otsusele nr 280/2004/EÜ, ning lõpeb 2020. aastal II lisas asjaomase liikmesriigi jaoks sätestatud piirmääraga.

Kui käesoleva artikli lõigetest 3, 4 ja 5 ning artiklist 5 ei tulene teisiti, piirab liikmesriik igal aastal lineaarselt oma kasvuhoonegaaside heitkoguseid, kasutades seejuures ka käesoleva otsusega võimaldatud paindlikkust, tagamaks, et tema heitkogused ei ületaks tema jaoks II lisas sätestatud 2020. aasta piirmäära.

Kui on olemas asjakohased läbivaadatud ja tõendatud andmed heitkoguste kohta, võetakse kuue kuu jooksul vastu meetmed, et määrata kindlaks aastased saastekvoodid ajavahemikuks 2013–2020, väljendatuna süsinikdioksiidi ekvivalendina tonnides.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva otsuse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 13 lõikes 2 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

3. Ajavahemikul 2013–2019 lubatakse igal liikmesriigil kanda järgmisest aastast üle kogus, mis vastab kuni 5 % tema aastast saastekvoodist. Juhul kui liikmesriigi kasvuhoonegaaside heitkogused jäävad alla tema aastast saastekvooti, võttes arvesse paindlikkuse kasutamist käesoleva lõike ning lõigete 4 ja 5 kohaselt, võib asjaomane liikmesriik kanda selle osa kõnealuse aasta aastast saastekvoodist, mis ületab tema kasvuhoonegaaside heitkoguseid sellel aastal, üle järgmistesse aastatesse kuni 2020. aastani.

Liikmesriik võib taotleda 5 % suuremat ülekandekogust aastatel 2013 ja 2014, kui ekstreemsed ilmastikuolud on nendel aastatel põhjutanud märkimisväärselt suurema kasvuhoonegaaside heitkoguse tekke võrreldes tavapärase ilmastikuoludega aastatega. Liikmesriik esitab komisjonile taotlust põhjendava aruande. Komisjon otsustab suurema koguse ülekandmise lubamise kolme kuu jooksul.

4. Liikmesriik võib kanda kuni 5 % oma teatud aasta aastast saastekvoodist üle teistele liikmesriikidele. Vastuvõttev liikmesriik võib seda kogust kasutada oma käesolevast artiklist tulenevate kohustuste täitmiseks antud aastal või mis tahes järgneval aastal kuni 2020. aastani. Liikmesriik ei või oma aastase saastekvoodi osa üle kanda, kui ta ei järgi ülekandmise ajal käesoleva otsuse nõudeid.

5. Liikmesriik võib, võttes arvesse paindlikkuse kasutamist käesoleva artikli lõigete 3 ja 4 kohaselt, kanda osa oma aastases saastekvoodist, mis ületab tema selle aasta kasvuhoonegaaside heitkoguseid, üle teistele liikmesriikidele. Vastuvõttev liikmesriik võib seda kogust kasutada käesolevast artiklist tulenevate kohustuste täitmiseks samal aastal või mis tahes järgneval aastal kuni 2020. aastani. Liikmesriik ei või oma aastase saastekvoodi osa üle kanda, kui ta ei järgi ülekanndamise ajal käesoleva otsuse nõudeid.

6. Lõigetes 4 ja 5 osutatud ülekannete hõlbustamiseks ja nende läbipaistvuse suurendamiseks võetakse vastu meetmed, millele kehtestatakse ülekannete teostamise üksikasjad.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva otsuse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 13 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 4

Energiatõhusus

1. Hiljemalt 2012. aastal esitab komisjon hinnangu ja aruande edusammude kohta, mida ühendus ja selle liikmesriigid on teinud energiatarbimise vähendamise saavutamiseks 20 % võrra 2020. aastaks võrreldes 2020. aastaks tehtud prognoosidega, nagu on esitatud komisjoni 19. oktoobri 2006. aasta teatise sisalduvas energiatohususe tegevuskavas.

2. Vajaduse korral, eelkõige eesmärgiga aidata liikmesriikidel panustada ühenduse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustuste täitmise, teeb komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2012 ettepanekud rangemate või uute meetmete kohta energiatohususe parandamise kiirendamiseks.

Artikkel 5

Projektitegevusest saadud heitkoguste vähendamise ühikute kasutamine

1. Liikmesriigid võivad kasutada järgmisi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid oma artikli 3 kohaste kohustuste täitmiseks:

- tõendatud heitkoguste vähendamise ühikud (THV) ja heitkoguste vähendamise ühikud (HVÜ), vastavalt direktiivis 2003/87/EÜ sätestatule, mis on väljastatud kuni 31. detsembrini 2012 toimunud heitkoguste vähendamise eest ning mis olid ühenduse kauplemissüsteemis kasutatavad ajavahemikus 2008–2012;
- THVd ja HVÜd, mis väljastatakse alates 1. jaanuarist 2013 toimunud heitkoguste vähendamise eest, mis tulenevad enne 2013. aastat registreeritud projektidest ning mis olid ühenduse kauplemissüsteemis kasutatavad ajavahemikus 2008–2012;
- THVd, mis on väljastatud vähim arenenud riikides teostatud heitkoguste vähendamise projektide eest ja mis olid ühenduse kauplemissüsteemis kasutatavad ajavahemikus 2008–2012, seni kuni kõnealused riigid on ratifitseerinud ühendusega asjakohase lepingu, või aastani 2020, sõltuvalt kumb neist on varasem;

- ajutised THVd (aTHVd) või pikaajalised THVd (pTHVd), mis on saadud metsastamise ja metsade uuendamise projektidest eeldusel, et kui liikmesriik on kasutanud aTHVsid või pTHVsid oma kohustuste täitmiseks nõukogu otsuse 2002/358/EÜ (*) raames ajavahemikus 2008–2012, kohustub liikmesriik jätkama kõnealuste ühikute asendamist aTHVde, pTHVde või muude Kyoto protokolliga raames kehtivate ühikutega, enne aTHVde või pTHVde kehtivusaja lõppemist; samuti kohustub liikmesriik jätkama käesoleva otsuse raames kasutatavate aTHVde ja pTHVde asendamist aTHVde, pTHVde või muude ühikutega, mis on kasutatavad kõnealuste kohustuste täitmiseks enne aTHVde või pTHVde kehtivusaja lõppemist. Kui asendamine toimub aTHVde või pTHVde kasutamise teel, asendavad liikmesriigid jätkuvalt ka kõnealused aTHVd või pTHVd enne nende aegumistähtaega, kuni need asendatakse piiramatult kehtivusajaga ühikutega.

Liikmesriigid peaksid tagama, et nende poliitika kõnealuste ühikute ostmisel suurendab projektide õiglast geograafilist jaotust ja aitab kaasa rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimisele.

2. Lisaks lõikele 1 ning juhul, kui läbirääkimised rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu üle ei ole 31. detsembriks 2009 lõpule viidud, võivad liikmesriigid artikli 3 kohaste kohustuste täitmiseks kasutada täiendavaid kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid, mis tulenevad projektidest või muudest heitkoguste vähendamisega seotud tegevustest kooskõlas direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11a lõikes 5 osutatud lepingutega.

3. Kui artiklis 1 osutatud rahvusvaheline kliimamuutuste leping on sõlmitud, võivad liikmesriigid alates 1. jaanuarist 2013 kasutada üksnes selliseid ühikuid, mis on saadud projektidest kolmandates riikides, kes on kõnealuse lepingu ratifitseerinud.

4. Iga liikmesriik võib lõigete 1, 2 ja 3 kohaseid heitkoguste vähendamise ühikuid kasutada aastas määral, mis ei ületa 3 % kõnealuse liikmesriigi 2005. aasta kasvuhoonegaaside heitkogustest, millele lisatakse vastavalt lõikele 6 ülekantud kogused.

5. III lisas loetletud liikmesriikidel, kellel on vastavalt II lisale kuni 5 % suurune heitkoguste negatiivne või positiivne piirmäär, on lisaks lõike 4 kohaselt kasutatud ühikutele igal aastal lubatud kasutada lisäühikuid vähim arenenud riikide ja arenevate väikeste saareriikide projektidest kuni 1 % ulatuses nende 2005. aasta tõendatud heitkogustest, kui nad vastavad ühele järgmisest neljast tingimusest:

- kogu paketi otsesed kulud ületavad ELi kliimamuutuste ja taastuvenergia 2020. aasta eesmärkide rakendusmeetmete paketi lisatud komisjoni mõjuhinnangu kohaselt 0,7 % SKPst;

(*) Nõukogu 25. aprilli 2002. aasta otsus 2002/358/EÜ, mis käsitleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokoll heakskiitmist Euroopa Ühenduse nimel ja sellega võetavate ühiste kohustuste täitmist (EÜT L 130, 15.5.2002, lk 1).

- b) asjaomase liikmesriigi jaoks tegelikult seatud eesmärki on suurendatud punktis a osutatud komisjoni mõjuhinnangu kohase kulutõhusa stsenaariumiga võrreldes vähemalt 0,1 % SKTst;
- c) rohkem kui 50 % asjaomase liikmesriigi käesolevas otsuses käsitletavast koguheitest on transpordiga seotud heitkogused;
- d) asjaomase liikmesriigi taastuvenergia eesmärk aastaks 2020 on suurem kui direktiivis 2009/28/EÜ sätestatud 30 %.

6. Iga liikmesriik võib igal aastal kanda lõikes 4 sätestatud 3 % võrduva iga-aastase koguse kasutamata osa üle teisele liikmesriigile. Kui liikmesriigi aastane ühikute kasutus ei saavuta lõikes 4 osutatud kogust, võib liikmesriik kanda kõnealuse koguse kasutamata osa üle järgmistesse aastatesse.

7. Lisaks saavad liikmesriigid kasutada ühenduse tasandi projektidest saadud ühikuid, mis on eraldatud direktiivi 2003/87/EÜ artikli 24a alusel, oma heitkoguste vähendamise kohustuste täitmiseks ilma koguseliste piiranguteta.

Artikkel 6

Aruandlus, edusammude hindamine, muudatused ja läbivaatamine

1. Liikmesriikide aruanded, mis on esitatud otsuse nr 280/2004/EÜ artikli 3 kohaselt, sisaldavad järgmist:

- a) andmed oma aastaste kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta, mis tulenevad artikli 3 rakendamisest;
- b) andmed vastavalt artiklile 5 kasutatavate heitkoguste vähendamise ühikute kasutamise, geograafilise jaotuse ja liikide ning nende suhtes kohaldatavate kvaliteedikriteeriumide kohta;
- c) andmed kavandatud edusammude kohta oma kohustuste täitmisel käesoleva otsuse raames, sealhulgas teave riikliku poliitika ja meetmete ning riigisiseste prognooside kohta;
- d) teave kavandatud täiendava riikliku poliitika ja meetmete kohta, et piirata kasvuhoonegaaside heitkoguseid käesoleva otsuse raames kehtestatud kohustustest suuremas ulatuses ja pidades silmas artiklis 8 osutatud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu rakendamist.

2. Juhul kui liikmesriik kasutab ühikuid, mis on saadud projektitüüpidest, mida ettevõtjad ei saa ühenduse kauplemissüsteemis kasutada, esitab kõnealune liikmesriik üksikasjaliku põhjenduse selliste ühikute kasutamiseks.

3. Komisjon hindab vastavalt otsuse nr 280/2004/EÜ artikli 5 lõigetele 1 ja 2 esitatud aruannetes, kas liikmesriikide edusammud on nende käesoleva otsuse kohaste kohustuste täitmiseks piisavad.

Hindamisel võetakse arvesse edusamme ühenduse poliitika ja meetmete rakendamisel ning liikmesriikide esitatud teavet kooskõlas otsuse nr 280/2004/EÜ artiklitega 3 ja 5.

Iga kahe aasta tagant alates 2013. aasta kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta esitatud teabest hõlmab hindamine kavandatud edusamme ühenduse poolt endale võetud kohustuste ja liikmesriikide poolt käesoleva otsuse kohaste kohustuste täitmisel.

4. Lõikes 3 osutatud aruandes hindab komisjon käesoleva otsuse üldist rakendamist, sealhulgas puhta arengu mehhanismi projektidest saadud heitkoguste vähendamise ühikute kasutamist ja kvaliteeti ning vajadust täiendavate ühiste ja kooskõlastatud poliitike ja meetmete järele ühenduse tasandil käesoleva otsusega hõlmatud sektorites, et aidata liikmesriike nende käesoleva otsuse kohaste kohustuste täitmisel, ning teeb vajaduse korral ettepanekuid.

5. Käesoleva otsuse rakendamiseks esitab komisjon vajaduse korral ettepanekud otsuse nr 280/2004/EÜ muutmiseks ja võtab vastu komisjoni otsuse 2005/166/EÜ⁽¹⁾ muudatused, pidades silmas muutvate õigusaktide kohaldamist alates 1. jaanuarist 2013, et tagada eelkõige:

- a) kiirem, tõhus, läbipaistev ja kulutõhus kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve, aruandlus ja tõendamine;
- b) riiklike prognooside väljatöötamine kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta pärast 2020. aastat.

Artikkel 7

Parandusmeetmed

1. Kui liikmesriigi kasvuhoonegaaside heitkogused, võttes arvesse artiklite 3 ja 5 kohaselt kasutatavat paindlikkust, ületavad artikli 3 lõike 2 kohaselt kehtestatud aastast saastekvooti, kohaldatakse järgmisi meetmeid:

- a) liikmesriigi järgmist aastast saastekvooti vähendatakse koguse võrra, mis saadakse ülemääraste heitkoguste (süsinikdioksiidi ekvivalendina tonnides) korrutamisel lisateguriga 1,08;
- b) koostatakse parandusmeetmete kava vastavalt käesoleva artikli lõikele 2;
- c) peatatakse ajutiselt liikmesriigi õigus kanda üle osa oma saastekvoodist ja ühisrakenduse/puhta arengu mehhanismi õigused teisele liikmesriigile, kuni liikmesriik hakkab täitma artikli 3 lõike 2 nõudeid.

⁽¹⁾ Komisjoni 10. veebruari 2005. aasta otsus 2005/166/EÜ, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse 280/2004/EÜ (ühenduse kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto protokoll rakendamise süsteemi kohta) rakenduseeskirjad (ELT L 55, 1.3.2005, lk 57).

2. Lõikega 1 hõlmatud liikmesriik esitab kolme kuu jooksul komisjonile hinnangu ja parandusmeetmete kava, mis sisaldab järgmist:

- a) meetmeid, mida liikmesriik rakendab oma artikli 3 lõike 2 kohaste konkreetsete kohustuste täitmiseks, pidades esmatahtsaks riigi poliitikat ja meetmeid ning ühenduse meetmete rakendamist;
- b) ajakava kõnealuste meetmete rakendamiseks, mis võimaldab hinnata rakendamisel tehtud iga-aastaseid edusamme.

Komisjon võib esitada arvamuse kõnealuse liikmesriigi parandusmeetmete kava kohta.

Enne arvamuse esitamist võib komisjon esitada parandusmeetmete kava artikli 13 lõikes 1 viidatud kliimamuutuste komiteele arvamuse avaldamiseks.

Artikkel 8

Kohandamine pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist ühenduse poolt

1. Kolme kuu jooksul pärast seda, kui ühendus on allkirjastanud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu, mille tulemusel vähendatakse 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid kohustuslikus korras üle 20 % võrreldes 1990. aasta tasemega, mida kajastab ka Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis heakskiidetud 30 % heitkoguste vähendamise kohustus, esitab komisjon aruande, milles hinnatakse eelkõige järgmist:

- a) rahvusvaheliste läbirääkimiste käigus kokku lepitud meetmete laad ning teiste arenenud riikide võetud kohustused ühendusega võrreldava heitkoguste vähendamise suhtes ning majanduslikult rohkem arenenud arengumaade võetud kohustused anda piisav panus vastavalt oma kohustustele ja võimalustele;
- b) rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu mõju ning sellest lähtuvad valikuvõimalused ühenduse tasandil, et liikuda heitkoguste 30 % vähendamise eesmärgi suunas tasakaalustatud, läbipaistval ja õiglasel viisil, võttes arvesse Kyoto protokolli esimesel kohustusperioodil tehtud tööd;
- c) ühenduse töötleva tööstuse konkurentsivõime seoses süsinikdioksiidi lekke ohuga;
- d) rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu mõju teistele ühenduse majandusharudele;
- e) mõju ühenduse põllumajandussektorile, sealhulgas süsinikdioksiidi lekke oht;

- f) asjakohased üksikasjad ühenduse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandusega seonduvate heitkoguste ja nende neeldajates sidumise lisamiseks;
- g) metsastamine, metsa uuendamine, raadamise vältimine ja metsade seisundi halvenemine kolmandates riikides seoses mis tahes rahvusvaheliselt tunnustatud süsteemi loomisega;
- h) vajadus ühenduse täiendava poliitika ja meetmete järele, pidades silmas ühenduse ja liikmesriikide kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustust.

2. Lõikes 1 osutatud aruande alusel esitab komisjon vajaduse korral Euroopa Parlamendile ja nõukogule õigusakti ettepaneku käesoleva otsuse muutmiseks vastavalt lõikele 1, pidades silmas muutva õigusakti jõustumist pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist ühenduse poolt ning selle lepingu alusel rakendatavat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustust.

Kõnealune ettepanek põhineb läbipaistvuse, majandusliku tasuvuse ja kulutõhususe ning õigluse ja solidaarsuse põhimõtetel liikmesriikide jõupingutuste jagunemise osas.

3. Ettepanek võimaldab vajaduse korral liikmesriikidel kasutada lisaks käesolevas otsuses sätestatud ühikutele ka THVs, HVÜsid või muid heakskiidetud ühikuid, mis on saadud projektidest kolmandates riikides, kes on ratifitseerinud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu.

4. Ettepanek sisaldab vajaduse korral ka meetmeid, mis võimaldavad liikmesriikidel kasutada lõikes 3 osutatud täiendavalt kasutatava koguse kasutamata osa järgnevatel aastatel või kanda kõnealuse koguse kasutamata osa üle teisele liikmesriigile.

5. Ettepanek sisaldab vajaduse korral ka muid vajalikke meetmeid, et aidata saavutada heitkoguste kohustuslikku vähendamist vastavalt lõikele 1 tasakaalustatud, läbipaistval ja õiglasel viisil, ning eelkõige rakendusmeetmeid, et võimaldada liikmesriikidel kasutada täiendavaid projektidest saadud ühikute liike või vajaduse korral rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu alusel loodud muid mehhanisme.

6. Tuginedes reeglitele, mis lepatakse kokku rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu raames, esitab komisjon ettepaneku lisada vajaduse korral ühenduse heitkoguste vähendamise kohustuse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandusega seonduvad heitkogused ja nende sidumine neeldajates, vastavalt ühtlustatud korrale, millega tagatakse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse panuse järjepidevus ning keskkonnavaline terviklikkus ning samuti nõuetekohane seire ja täpne arvestus. Komisjon hindab, kas üksikute liikmesriikide jõupingutuste jagunemist tuleks vastavalt kohandada.

7. Ettepanek sisaldab asjakohaseid ülemineku- ja peatamis-meetmeid kuni rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu jõustumiseni.

Artikkel 9

Maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandusega seotud menetlus juhul, kui rahvusvahelist kliimamuutuste lepingut ei sõlmita

Juhul, kui ühendus ei kiida 31. detsembriks 2010 heaks rahvusvahelist kliimamuutuste lepingut, võivad liikmesriigid täpsustada oma kavatsusi seoses maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse lisamisega ühenduse heitkoguste vähendamise kohustuse, võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel tehtud töös kasutatud metoodikat. Komisjon, võttes arvesse liikmesriikide täpsustusi, hindab 30. juuniks 2011 ühenduse heitkoguste vähendamise kohustusse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandusega seonduvate heitkoguste ja nende neeldajates sidumise lisamise üksikasju, tagades maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse panuse järjepidevuse ja keskkonnaalase terviklikkuse ning samuti nõuetekohase seire ja täpse arvestuse, ning teeb vastavalt vajadusele ettepaneku eesmärgiga jõustada ettepanekus sisalduv õigusakt 2013. aastast. Komisjoni hinnangus kaalutakse, kas üksikute liikmesriikide jõupingutuste jaotust tuleks sellele vastavalt kohandada.

Artikkel 10

Direktiivi 2003/87/EÜ reguleerimisala muutmine ja selle artikli 24a kohaldamine

Iga liikmesriigi käesoleva otsuse artikli 3 kohaste heitkoguste maksimumkoguseid kohandatakse vastavalt järgmisele:

- a) direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 alusel välja antud kasvuhoo- negaaside heitkoguste saastekvootide kogusele, mis tuleneb kõnealuse direktiiviga hõlmatud heitkoguste tekkeallikate muutmistest pärast seda, kui komisjon on lõplikult heaks kiitnud riiklikud saastekvootide eraldamise kavad ajavahemikuks 2008–2012 vastavalt direktiivile 2003/87/EÜ;
- b) direktiivi 2003/87/EÜ artikli 24 ja 24a alusel välja antud kasvuhoonegaaside heitkoguste saastekvootide või heitkoguste vähendamise ühikute kogusele liikmesriikide käesoleva otsusega hõlmatud heitkoguste vähendamise suhtes;
- c) kasvuhooonegaaside heitkoguste saastekvootide kogusele, mis on pärit ühenduse kauplemissüsteemist vastavalt direktiivi 2003/87/EÜ artiklile 27 välja arvatud käitistest ajal, mil nad on süsteemist välja arvatud.

Komisjon avaldab kõnealusest kohandamisest tulenevaid arvandmed.

Artikkel 11

Registrid ja põhihaldaja

1. Otsuse nr 280/2004/EÜ artikli 6 alusel asutatud ühenduse ja selle liikmesriikide registrid tagavad käesoleva otsuse alusel sooritata- vate tehingute täpse arvestuse. See teave on üldsusele kättesaadav.

2. Direktiivi 2003/87/EÜ artikli 20 alusel määratud põhihaldaja kontrollib sõltumatu tehingute registri abil iga käesoleva otsuse alusel tehtud tehingut automaatselt ja blokeerib vajaduse korral tehingu tagamaks, et eeskirju ei rikota. See teave on üldsusele kättesaadav.

3. Komisjon võtab vastu lõigete 1 ja 2 rakendamiseks vajalikud meetmed.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva otsuse vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 13 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 12

Määruse (EÜ) nr 994/2008 muudatused

Käesoleva otsuse rakendamiseks võtab komisjon vastu komisjoni 8. oktoobri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 994/2008 (registrite standarditud ja turvatud süsteemi kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele nr 280/2004/EÜ) ⁽¹⁾ muudatused.

Artikkel 13

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab otsuse nr 280/2004/EÜ artikli 9 alusel loodud kliimamuutuste komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 14

Aruanne

Komisjon koostab aruande, milles hinnatakse käesoleva otsuse rakendamist. Aruandes hinnatakse ka seda, kuidas käesoleva otsuse rakendamine on mõjutanud konkurentsi siseriiklikul, ühenduse ja rahvusvahelisel tasandil. Komisjon esitab kõnealuse aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. oktoobriks 2016 ning lisab sellele vajaduse korral ettepanekud, eelkõige selle kohta, kas liikmesriikide eesmärkide diferentseerimine 2020. aasta järgseks ajaks on asjakohane.

⁽¹⁾ ELT L 271, 11.10.2008, lk 3.

*Artikkel 15***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 16***Adressaadid**

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 23. aprill 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
P. NEČAS

*I LISA***KÄESOLEVA OTSUSE ARTIKLI 2 LÕIKES 1 OSUTATUD KATEGOORIAD, MIDA ON TÄIENDAVALT
TÄPSUSTATUD OTSUSE 2005/166/EÜ I LISA KATEGOORIATES 1–4 JA 6**

Energia

- Kütuste põletamine
- Kütustest pärinevad lenduvad heitmed

Tööstuslikud protsessid

Lahustite ja teiste toodete kasutamine

Põllumajandus

Jäätmed

II LISA

LIIKMESRIIGI KASVUHOONEGAASIDE HEITKOGUSTE PIIRMÄÄRAD VASTAVALT ARTIKLILE 3

	Liikmesriigi kasvuhoonegaaside heitkoguste piirmäärad 2020. aastal võrreldes 2005. aasta kasvuhoonegaaside heidete tasemega
Belgia	- 15 %
Bulgaaria	20 %
Tšehhi Vabariik	9 %
Taani	- 20 %
Saksamaa	- 14 %
Eesti	11 %
Iirimaa	- 20 %
Kreeka	- 4 %
Hispaania	- 10 %
Prantsusmaa	- 14 %
Itaalia	- 13 %
Küpros	- 5 %
Läti	17 %
Leedu	15 %
Luksemburg	- 20 %
Ungari	10 %
Malta	5 %
Madalmaad	- 16 %
Austria	- 16 %
Poola	14 %
Portugal	1 %
Rumeenia	19 %
Sloveenia	4 %
Slovakkia	13 %
Soome	- 16 %
Rootsi	- 17 %
Ühendkuningriik	- 16 %

*III LISA***ARTIKLI 5 LÕIKES 5 OSUTATUD LIIKMESRIIGID**

Belgia

Taani

Iirimaa

Hispaania

Itaalia

Küpros

Luksemburg

Austria

Portugal

Sloveenia

Soome

Rootsi
